

исторіѣ. Јосифъ не былъ много честенъ чловѣкъ, та направи толко добро на братіята си, които ся бѣхъ толко свирѣпо обнели къмъ него.

УЧИТЕЛКА.

Когато умре Яковъ, братіята му ся боехъ да не бы да поиска да си отмъсти, но той ги увѣри и имъ каза, че тѣхното робство бѣше дошло по Божіѣ воли, и че той имъ бѣше опростилъ отъ сѣ сърдце.

СОФІЯ.

Отъ моѣ странѣ, драга моя пріятелко, азъ ся удивлявамъ на Божіѣтъ промыслъ, която ся служи съ злото на чловѣцитѣ, за да испълни намѣреніята си. Кой не този, които не щеше да помысли, че Јосифъ бѣше твърдѣ злочестъ, като имаше толкова лошы братіа, та го продадохъ като робъ, и ся обвини отъ женѣтъ на Потифріа и ся затвори въ темницѣ? При сичко туй, ако сичкитѣ тѣзи злочестіи не бѣхъ ся случили на Јосифа, той не щеше да има удовольствіето за да спаси Египетъ и фамиліѣтъ си, и да опрости братіята си.

ГРОЗДАНА

Мигъръ, като опрощаваме на тѣзи, които ни ся сторили голѣмо зло, намѣрваме задоволство?

УЧИТЕЛКА.

Да, драга моя, туй не най-голѣмото задоволство на свѣта; разсѣдете си сами по себе. Нека прѣдложъ, че вый сте ся были много разгнѣвили противо ми, че сте мя были пеували, че сте ми были зели парытъ, и че подиръ сичко туй зло, което сте щели были да ми